

Manas tautas zīme ir rīkoties vienoti un pieticīgi. Neizlēkt. Latvietis labprāt pieņem vairākuma viedokli. Latvietis ar gaviļēm pieņem Rīkojumu Nr.2, atlaiž Saeimu, bet tieši ar tādām pašām gaviļēm aizslauka šā rīkojuma autoru Valdi Zatleru un rīkojuma rezultātu – Reformu partiju – vēstures mēslainē. Tie, kas publiski iebilda pret rīkojumu, trīs gadus atpakaļ tika noķengāti, gluži tāpat kā šobrīd tiek noķengāts rīkojums.

Tagad populāri ir noķengāt pašreizējo Valsts prezidentu un pieprasīt viņa atkāpšanos. Par argumentiem tiek piemeklēti no konteksta izrauti teikumi, izteikumi un balss tembrs, bet īpaši bieži – prezidenta vecums. Ja mana informācija neviļ, Izraēlas valsts prezidentam Šimonam Peresam ir 90. Prezidentu, kam ir virs 80, uz zemeslodes ir divi duči. Andrim Bērziņam šogad būs septiņdesmit. "Puika" – noteiks Šimons Peress.

Zemeslodes iedzīvotāju dzīves ilgums pieaug par vienu gadu četru gadu laikā. Tagad pasaules iedzīvotāji dzīvo vidēji 30 gadus ilgāk nekā pirms gadsimta. Latvijas iedzīvotāju dzīves ilgums nākamo trīsdesmit gadu laikā sasniegs Islandes vai Japānas līmeni un būs tuvu 90 gadiem. Realitātē tas nozīmēs, ka normāls dzīves ilgums būs 100 gadu, bet darba mūža ilgums – 80. Ja visi dzīvos ilgu mūžu, arī pensionēšanās vecums būs jāceļ vismaz līdz 75 gadiem, jo nebūs to, kas sociālajā budžetā kaut ko iemaksā.

Tad, kad Rūdolfs Blaumanis no tautas rakstīja savas "Skroderdienas Silmačos", darbojošos veču Pindacišas, Tomuļmātes un Bebenes prototipi bija 42, 46 un 48 gadus vecas. Pindaciša vēl gāja meitas darbos kūtī, Tomuļmāte pieņēma bērnus pirtiņā, bet Bebene novārdoja rozi.

Tātad Blaumaņa laikos 46 gadus veca meitene jau bija darbam norakstīta. Kaut nav labi ielūkoties meitenēm dzimšanas gados, bet, šķiet, pēc šīs formulas Latvija jau būtu pazaudējusi gan Laimdotu Straujumu, gan Solvitu Āboltiņu.

Ābrams, kas no Silmaču krāsns augšas vēroja sava dēla mīlas dēku, bija 50 gadus vecs mārketinga speciālists. 19. gadsimta beigās tas bija tieši tas vecums, kas šodien Šimonam Peresam – darba mūža noriets.

Tātad atgriezīsimies pie Latvijas Valsts prezidenta Andra Bērziņa. Atbilstoši viņa veselības stāvoklim, prāta spējām un mundrumam viņam būtu jāstrādā vēl gadus desmit. Īpatnēji tas, ka prezidentam piemīt spēja negaudot līdzīgu pūlim, bet izteikt savas domas, kas, iespējams, ir pretrunā vairākuma viedoklim. Vai Latvijā līdz šim kaut viens prezidents pats ir atklāti iniciējis tautas vēlētu prezidenta institūciju, kā arī KNAB, SAB, VK un citu institūciju tiešu pakļaušanu prezidentam, nevis politikāņiem un partejiskām intrigām? Bērziņš to pauž publiski, un tādēļ politiķiem lāgā nepatīk – prezidents vēlas atņemt ierasto desmaizi un varu valdīt ar KNAB un citu specdienestu rokām.

Ja Valsts prezidents pasaka kādu politiski neveiksmīgu sentenci, normālā valstī tas nozīmē neveiksmīgu Ārlietu ministrijas darbību. Pašlaik Latvijā dažādu iemeslu dēļ (Edgars Rinkevičs vadīja prezidenta Valda Zatlera biroju) sadarbība starp Prezidenta kanceleju un Ārlietu ministriju nav pārlietu laba. Manuprāt, Nacionālās drošības padomes secinājumam un rīkojumam vajadzētu būt – iknedēļas Valsts prezidenta un Ārlietu ministra savstarpējas konsultācijas. Viedoklim – ir vai nav spēkā ielūgums Krievijas prezidentam Vladimiram Putinam – jānāk no Ārlietu ministrijas speciālistiem. Un būs godīgi – Vladimirs Putins ar rietumvalstu līderiem netiksies Latvijā, bet Normandijā, kopīgi svinot jubileju Sabiedroto izsēšanai 1944. gada jūnijā 2. pasaules kara laikā. Atkarībā no notikumiem Ukrainā Putins ar Obamu apkampsies vai vienkārši spiedīs viens otram roku.

Patīk kādam vai ne – Valsts prezidents Andris Bērziņš ir LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS. Ja privātas raidorganizācijas vai TV kanāli Latvijas prezidentu apspriež, gāna vai zākā – tas ir viņu business. Ja Bērziņa palikšanu vai nepalikšanu amatā apspriež vai iztirzā nacionālā televīzija vai valsts radio, tad tā jau ir provokācija, kuras rezultātam vajadzētu būt Nacionālās radio un televīzijas padomes priekšsēdētāja Aināra Dimanta demisijai. Ja par manu nodokļu maksātāja naudu kāds zākā vai nopeļ Latvijas valsts karogu, ģerboni, valstiskumu, prezidentu, himnu, Satversmi, tad loģika teiktu – šo te patriekt!

Godātie lasītāji taču zina, kāda ir atšķirība starp žurku un kāmīti? Kāmītim ir labāks PR (sabiedriskās attiecības). Igaunijas un Latvijas prezidentu atšķir tieši šis PR. Savas valsts prezidenta PR veidošana ir pašas valsts darīšana. Latvijas valsts un iedzīvotāji ar šo problēmu netika galā Valda Zatlera un netiek arī Andra Bērziņa laikā.

Patiesībā Andra Bērziņa demisiju visčaklāk prasa tie, kas vēl gana jauni, kas nezina un nenojauš, ka arī viņiem nāksies nodzīvot ne tikai līdz 70, bet arī līdz 95 gadiem, bet vēl sirmā vecumā strādāt, par spīti jaunāku kolēģu smīnam.

Vai cienījamie lasītāji nav pamanījuši, ka Latvijas Valsts prezidenta krēsla šūpošana notiek vienlaikus ar reālu apdraudējumu Latvijas valstij? Kurš no mums var paredzēt, kā attīstīsies notikumi Ukrainā un Austrumeiropā? Cik droši mēs esam par NATO kodollietussargu? Kāpēc mums visiem ir pamatotas aizdomas, ka mūsu tuvējās kaimiņvalstīs ir speciālisti, kas piestrādā pie Latvijas valstiskuma destabilizācijas? Vai mums tiešām nevienam nerodas aizdomas, ka kādā valstī, kas atrodas uz austrumiem no Zilupes, rokas berzē specdienestu pārstāvji, līksmodami, ka latvieši paši atrod iespēju noriet savas Valsts prezidentu? Es, protams, neticu sazvērestības teorijām, bet ir taču neliels procents iespējamību, ka labi bruņoti, bez atpazīšanas zīmēm, zaļos formas tērpos vīreļi pasludina Zilupes republiku un gatavo referendumu par teritorijas pievienošanu Krievijai. Un te nu viņiem nevar būt labākas dāvanas par pašu latviešu sarīkotu prezidenta impīčmentu, proti, Latvijas valsti bez vadītāja.

Visiem, kas uzskata pretēji – proti, ka mums ir jāmaina prezidents –, iesaku izvēlēties vienu no diviem algoritmiem:

- ievēlēt tādu jauno Saeimu, kas ievēlēs jums tīkamu prezidentu;
- iniciēt Satversmes grozījumus, kas pieļautu tautas vēlētu prezidentu.

Man labāk patiktu otrais variants, ko, starp citu, atbalsta arī Andris Bērziņš. Tiem, kas izlasījuši līdz galam, divas vēstis, lai atturētu no interneta piesārņošanas: autors nelasa komentārus; autors nepārstāv nevienu partiju un negrasās balotēties vēlēšanās.

Pēteris Apinis, ārsts